

Stift og Forpligtelse, og deri maa jeg modstige ham. — Saavidt jeg nemlig forstaaer den augsburgske Confessions 9de Artikel, er det saa tydeligt og klart, at der deri er indskærpet, at den evangelisk-lutheriske Kirke bekender sig til den Lære, at Børnene allerede i deres tidligste Barndom skulle optages i den evangelisk-lutheriske Menighed. Det forekommer mig, at selv om her var en Israelit tilstede, som den ærede Rigsdagsmand yttrede, vilde han kunne forstaae, at det var Meningen, og den ene klare og tydelige Mening af den omtalte 9de Artikel i den augsburgske Confession.

Fischer: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning med Hensyn til den ærede sidste Talers Uttringer. Det var paa ingen Maade min Hensigt her at bringe det Spørgsmaal under Overveelse, hvorvidt Barnedaaben var en kirkelig Forpligtelse eller ikke; at bringe det Spørgsmaal under noiere Overveelse vilde være aldeles stridende mod det Princip, som jeg selv har troet at burde gjøre gjældende ved Forhandlingen heri Thinget. Jeg nævnte nogle Exempler for at godtgjøre, at Sagen ikke er saa klar og utvivlsom, at selv den, der ikke bekender sig til Folketirken, kunde kaldes til Dommer deri, navnlig et Par Udtalelser af Geistlige, som ikke opfattede Sagen i dens hele Strengthed. Den ærede Rigsdagsmand meente imidlertid, at det let maatte kunne forstaaes, og at det maatte være aldeles klart og utvivlsomt efter den augsburgske Confession; men den ærede Rigsdagsmand syntes dog at være en Tvivl derom, idet han nemlig sagde: „saavidt jeg kan forstaae den augsburgske Confession;“ men naar en saadan Tilføining er nødvendig for den ærede Rigsdagsmands Bedkommende, naar han kun kan omtale dette Dogma efter den augsburgske Confession med den Tilføining: „saavidt jeg kan forstaae“, saa vilde et Medlem af en anden Troesbekendelse dog åabenbart være stillet altså for uheldigt.

C. C. Møller: Jeg skal kun sige, at, naar jeg har brugt det Udtryk: „saavidt jeg forstaaer den Augsburske Confession,“ saa er det en besteden Uttring, en Uttring, som jeg

troer passer sig ved saadanne Anliggender; men forøvrigt er det jo ganske klart, at vor evangelisk-lutheriske Kirke igjennem hele sin Lovgivning har vedkjendt sig dette Princip, saaat det ikke forekommer mig, at der kan være noget Spørgsmaal derom; det fremgaar saa klart og tydeligt af selve Ordene, at endog saa et Medlem af den mosaiske Troesbekendelse let vil kunne forstaae, at den augsburgske Confessions 9de Artikel indskærper Barnedaaben.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, naar jeg ikke yttrede mig med Hensyn til, hvad der kom frem fra den ærede Forslagsstiller, saa gif jeg ud fra, at, da Forslaget var taget tilbage, kunde der ikke være nogen Dyrfordring for mig til at gaae ind paa disse Uttringer. Jeg maa tillige gjøre den Slutningsbemærkning, at der her ikke er Tale om, hvilken Mening den ene eller anden Rigsdagsmand, det være nu en Geistlig eller Iffegeistlig, kan have om Barnedaaben, det vilde vist være meget uhensigtsmæssigt at fordybe sig i en Discussion desangaaende, men hvad der staaer fast, det er: at, seet fra Lovgivningsmagtens Standpunkt har der indtil dette Tidspunkt ikke været nogen Tvivl om, at der er en Forpligtelse til Barnedaaben tilstede. Det er derfor, at en Forandring i Lovforslaget som den, der indeholdes i det tilbagetagne Endringsforslag, let maatte faae Udseende af at være en Forandring i det Bestaaende, og det er derfor, at jeg fraraadede det.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Fischers subsidiaire Forslag:

at Ordene i § 1, 5te Linie ff. (s. Anhang Sp. 605) „inden den i bemeldte Forordnings § 1 foreftrevne Frist“ udgaae af denne Plads og indsættes efter Ordet „ikke“ i 3die Linie.

vedtoges ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning med 43 St. mod 1 og, da